

КОНГРЕС НА СВЕТОЛОТО БЪДЕЩЕ

Българската комунистическа партия посрещна своя Осми конгрес с големи дела. Конгресът, който красят героичната и история в борбата против фашизма и капитализма, в изграждането на социализма и комунизма. Осмият конгрес ще направи равностойна на забележителните постижения в развитието на Родната, ще утвърди новата възбуждаща програма за разцвета на Народна република България през периода 1961—1980 година. Двадесетгодишната програма е подбрана на духа на XX и XXII конгреси на КПСС, на новата линия и обстановка, създадени у нас след Априлския и Ноемврийския пленуми на Централния комитет на Партията, на крупните победи на Българската комунистическа партия в икономическото и обществено развитие на страната. Затова трудещите у нас с такъв голям интерес се запознаваха и обсъждаха Проектодирективите на Осмия конгрес, правеха своите предложения, съвещаваха се за високо изпълнение на плана и обещанията си в чест на Конгреса.

Големите успехи, които постигнаха трудещите се в нашата страна, ръководени от Централния комитет на славната Благословенна партия показват, че твърдо и неотклонно с бързи темпове се осъществява политиката на Родната Комунистическа партия, че народът ни е избрал правилния път на развитие — път на социалистическото и комунистическото изграждане. Те показват, че няма сила, която би могла да го отклони от този път, да спре неговия възход, да разколебае неговата твърда и непоколебима вяра да върви напред и все напред.

С високи трудови дела посрещат Осмия партиен конгрес и трудещите се от нашия окръг. В чест на Конгреса те разгориха още повече социалистическото съревнование за преизпълнение на плана и обещанията за 1962 година. Осъществявайки на дело задачите, които бяха поставени на Мартенското и Юнското съвещание за разкриване на нови резерви и възможности, можаха успешно да изпълнят плана, да постигнат значително повишаване на производителността на труда и снижаване на себестойността на продукцията. За десетте месеца на годината планът за общата промишлена продукция е изпълнен 104,35 на сто и е произведена надпланова продукция за 7 милиона лева.

Обявените в чест на 45-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция и Осмия конгрес на БКП ударили дни дадоха положителни резултати. Редица предприятия, като Заводът за стоманобетонови изделия, Градският промишлен комбинат и Пристанището в Свищов, ДИП „Домат“ с. Джупоница, консервното предприятие в с. Дебелец, ТПК „Метал“ — Търново и други изпълниха годишните си планове, дадоха нови обещания, които успешно осъществяват. Изпълниха своите планове за изкупуването на гроздето и винпримите в окръга.

Добре се изпълняват и другите показатели на плана. За десетте месеца планът за производителността на труда е изпълнен 107,7 на сто, а за средната работна заплата 101,1 на сто. Значително повече от осъжданото е разходитевната надпланова икономия от снижаване на себестойността на продукцията. За

данни. Чрез това бе открито от председателя на кооперацията Ст. Ченков, който разказа за успехите на колектива. Посрещнат е продължителен ръкопис на другарят Стойков поздравил колектива на кооперацията, изпълнил обещанията си в чест на Конгреса и му честил новата сграда.

Тържеството завърши с литературна програма.

Н. Божков
от Обществена редакция на в. „Борба“ — гр. Г. Оряховица

РАДОСТ ЗА КОЛЕКТИВА

Вчерашният ден бе радостен за трудолюбивия колектив на общинската кооперация „Освобождение“ в Г. Оряховица. В навечерието на VIII конгрес на БКП той получи същия подарък — нова производствена сграда.

На тържеството по случай откриването на сградата присустваха членът на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията д-р. Димитър Стойков, местни ръководители и много гости.

ВОДИ НИ, ПАРТИЮ, ВОДИ НИ, ПОД БОЙКИТЕ СИ ЗНАМЕНА!

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XVIII, бр. 132 (1731)

В. Търново, събота, 3 ноември 1962 г.

Цена 2 стотинки

ДАРОВЕ ЗА КОНГРЕСА

През ударните дни в чест на 45-та годишнина на Великия Октомври и Осмия конгрес на Партията колективът на Спиртната фабрика при Държавни захарни заводи в Горна Оряховица завоюва големи успехи. На 1 ноември спиртоварите произведоха последния литър

чист спирт по плана си за 1962 година. При план 5 710 000 л чист медицински спирт е произведен 5 740 000 л.

Всеки ден преизпълняват плана си и захароварите. Дневното изпълнение не пада под 110—115 на сто.

Годишния си план изпълни и колективът на цеха за подсладени напитки при Държавния винен завод в Ясковец. В дните пред 45-та годишнина на Октомврийската революция и Осмия конгрес на Партията колективът на завода преизпълни десетмесечния си план и дадените обещания. Надпла-

новата продукция през десетмесечното се равнява на 186 000 лева. Планът за изкупуването на грозде до 31 октомври е изпълнен. В избата са приети 22 250 000 кг грозде. До края на гроздобера ще бъдат прибрани още около 2 000 000 кг грозде.

Дадените обещания в чест на Осмия конгрес на Партията преизпълни и туристическото дружество „Трапезица“ във В. Търново. В ранната есен задачите по подготовката на ту-

ристически и алпийски кадри, организирани излети и туристически обиколки на Родната, се изпълняват. При обещание 60 000 кг билки в сурово състояние, туристите са събрали и предали 93 346 кг.

Вдъхновени от величествените неосъществени, които чертаят Проектодирективите на Осмия конгрес на БКП, работниците от Промкомбината — В. Търново изпълниха единнадесетмесечния си план за десет ме-

сеца. При обещание да произведат над плана продукция, за 120 000 лв. те произведоха за 139 000 лева.

Преизпълнена е и обещаната годишна надпланова печалба с 12 838 лева.

До Централния комитет на Българската комунистическа партия

Обещание

от кооператорите, механизаторите и селскостопанските специалисти от ТКЗС „Георги Димитров“ с. Полски Сеновец

Скъпи другари,

С всеки изминат ден се увеличават успехите на нашия народ. В чест на Осмия конгрес на БКП, заедно с всички трудещи се в нашата страна и ние кооператорите, механизаторите и селскостопанските специалисти от ТКЗС „Георги Димитров“ в с. Полски Сеновец насочихме своите сили към най-главната задача в селското стопанство — решаването на зърнения проблем.

Като разгледахме Постановлението и Писмото на ЦК на БКП и Министерския съвет за увеличаване на производството на царевича и разширяване на поливните площи и обсъдихме възможностите на нашето стопанство, ние преценихме, че имаме всички условия още през идната година да увеличим зърненото производство и осигурим необходимия фураж за селскостопанските животни.

Въпреки неблагоприятните климатически условия през тази година от цялата площ на пшеницата ние получихме по 200 кг зърно

от декар, прибрахме по 240 кг ечемик, а бригадата на Петър Стефанов от цялата площ засята с царевича произведе по 470 кг зърно от декар.

В отговор на поставената от Централния комитет на БКП задача да се получат високи добиви и се увеличи производството от всички зърнени култури ние

ОБЕЩАВАМЕ:

1. През 1963 година да произведем общо 13 953 тона зърно или с 4512 тона повече от 1962 година.

От 22 340 дк пшеница да получим средно по 225 кг или 5025 тона.

От 14 000 декара царевича да получим по 550 кг средно от декар или общо 7700 тона.

От 3700 дк ечемик да приберем средно по 270 кг или общо 1000 тона.

2. Увеличаването на зърненото производство ще създаде предпоставка за бързо нараване на животинската продукция. Ние

(Следва на стр. 133)

Посрещни, Марс, своя събрат!

„Мълния! Москва, 1 ноември (ТАСС) — тези няколко думи пресекнаха предаванията на всички радиостанции в света, загърмяха като ураган на различни езичи по улици в Париж, Лондон, Вашингтон, Пекин, Берлин, Токио — по всички кътчета на земното кълбо. С големи заглавия извървни издания за милиони вестници дадоха обширна информация за голямата новина.

Съветският съюз първи в света изпраща космическа ракета към планетата Марс, на борда на която се намират автоматична междупланетна станция „Марс-1“.

Мощна ракета е извела в междинна орбита тежък изкуствен спътник. От него към Марс е изстреляна космическа ракета с автоматичната междупланетна станция „Марс-1“. Тежка 893,5 кг.

Повече от седем месеца ще лети в Космоса междупланетната станция „Марс-1“.

Тя ще стигне планетата Марс. Ще я фотографира и ще препрати на Земята снимки от нейната повърхност. „Марс-1“ ще извърши продължителни изследвания на космическото пространство, ще установи межпланетна космическа радиовръзка.

С изстрелването на междупланетната автоматична станция „Марс-1“ съветската наука и техника отбелязва ново епохално постижение, по-нататъшен етап в изучаването на космическото пространство и планетите от Слънчевата система. Новият епохален подвиг на съветската наука и техника потвърждава безспорното превъзходство на Съветския съюз в овладяването на Космоса.

Трудещите се от нашия окръг с голяма радост посрещнаха новината за изстрелването на космическата ракета с междупланетната станция „Марс-1“. Обхванати от небивал трудов ентузиазъм в навечерието на Осмия конгрес на Любимата Партия, те с още по-големи сили преизпълняват планове и обещанията. Те от сърце приветствуват съветските учени, великата съветска страна.

Лети космическата ракета към Марс лети пратеникът на комунизма от Земята. Той слага делото на милионите съветски народи, възвестява 45-тата годишнина на Великия Октомври.

Цялото прогресивно човечество, световната обществена общаща поглед нагоре, следи полета и на различни езичи гласно споделя: „Посрещай, Марс, своя събрат, пратеникът на комунизма!“

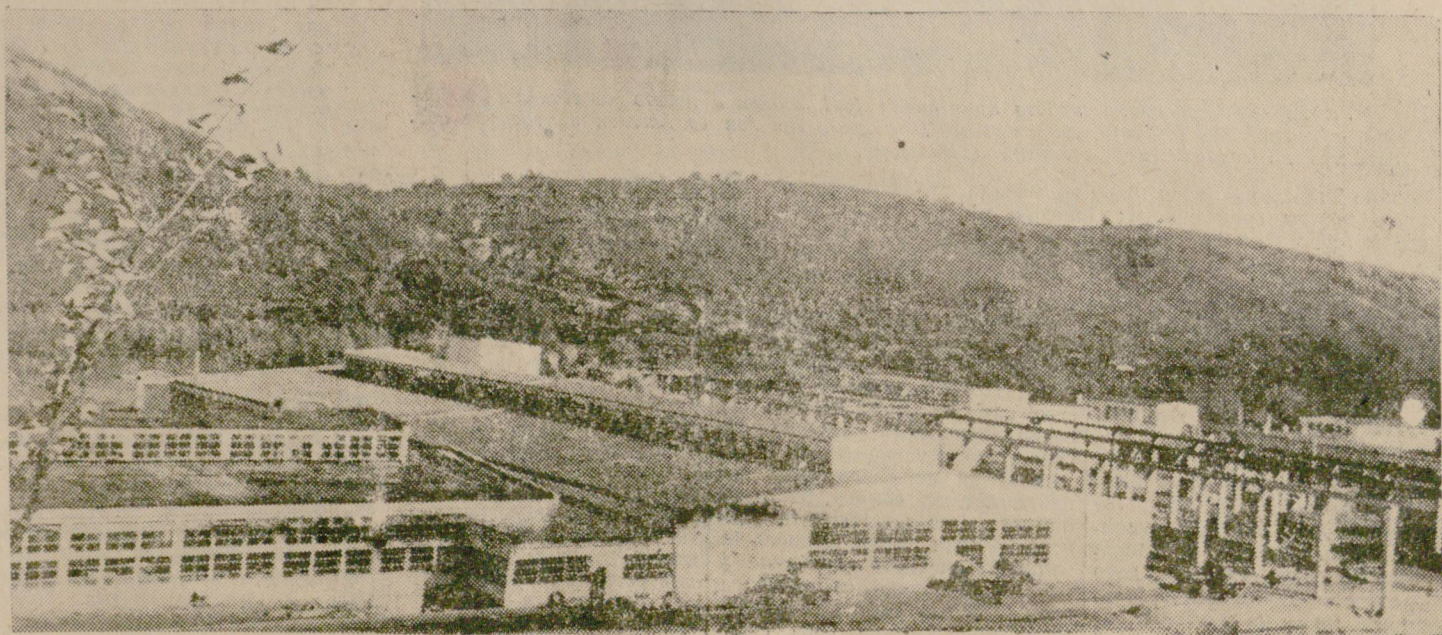
МЛАДЕЖКИ МИТИНГ

В стройни редици, с музика и песни се стекоха снащи младежите от В. Търновската комсомолска организация пред Дома на народната армия. Възбуждащ предконгресен митинг събра младежите и девойките от училищата и предприятията в града.

На трибуната бяха секретарите на ДКМС — Радул Минчев и Ненчо Нейков, секретарят на Окръжния комитет на ДКМС — Кръстьо Кръстев, бюрото на Градския комитет на ДКМС и най-младите делегати на VIII конгрес — тъкачката от ДИП „В. Мавриков“ Кинка Симеонова и учителката от Първо политехническо училище Мариета Тончева.

Секретарят на Градския комитет на ДКМС — Л. Димитров говори за високите успехи на младежите от града, постигнати в чест на Конгреса. Слово от името на работническата младеж президе е д-р. Кинка Симеонова. Приветствие към VIII конгрес и към делегатите, представители на Търновската партийна делегация, от името на средношколците поднесе секретарката на ученическия комитет на ДКМС от Трета политехническа гимназия — Спаска Панайотова.

Единодушно бе гласувана приветствена телеграма до ЦК на БКП.

Още едно прекрасно дело на народната власт, на животворната българо-съветска дружба — Завода за ламелен паркет, шперплат и фурнир, край В. Търново извиси снага и предсрочно е пуснат в експлоатация.

Снимка: Г. Мусински

ПАРТИЯТА — ВДЪХНОВИТЕЛ И ОРГАНИЗАТОР

ИЗПИТАН РЪКОВОДИТЕЛ НА НАРОДА

Радостно вълнение блика в сърцата на всички български комунисти, на всички граждани от факта, че след един ден в столицата започва работа бележитият VIII конгрес на Българската комунистическа партия. На този форум Партията ще изчертае хоризонтите на едно недалечно сияйно бъдеще за красивата балканска страна. Генералният двадесетгодишен план, който ще приеме Конгресът, поставя жалоните за развитието на родината на нов етап — доизграждане материално-техническата база на социализма и постепенния преход към комунизма. Двадесетгодишната програма ни дава възможност да видим още сега какво ни очаква през следващите двадесет години. Тя радва, тя възбужда всяко родолюбиво сърце предизвиква прилив на могъща енергия за нови дръзнове дела. А всенародното обединение на Проектодирективите, буйният трудов ентузиазъм, който е запал всяко кътче на родината и на окръга, са потвърждение на благодарността и народната присъда на мъдрата политика на Партията на българските комунисти.

Какво величаво символично съвпадение. Приемането на Програмата за преминаване към комунизма става в дните на 45-годишнината на Великия

октомври, който разтвори двестотинте на новата ера на човечеството. И ако пионерите на социализма около дядо Благоев тук в Търново мечтаха за комунизма, сега след VIII конгрес пред нас българите — комунистическото общество — превръща от дълга мечта, в практическо дело на зидарите на новия свят. Начело на този велик процес, който извършва след съветските народи, пак застава изкованата от Благоев и Димитров Българска комунистическа партия. Отвещната на нейното ръководство, от способността и да организира 8 милионния народ извършено много завеси успеха за претворяване в живота на генералната перспектива. Затова Конгресът редом с Директивите за 20-годишния план, ще приеме и нов устав, който да даде на Партията, на комунистите съответна форма на организационна работа за правилно ръководство и организаторска дейност.

„Крайната цел на Партията — се казва в проектоустава — е изграждането на комунизма“ на обществото, което осигурява условия за всеобщо задоволяване на потребностите на материалния и духовния живот на човека, обществото на пълното социално и икономическо равенство, на истинската свобода и чистота на хората.

Самостоятелната борба на Партията за светли бъднини на народа завоюва изключителни успехи по този труден но славен път. Ученик се не престанало от КПСС и от своя богат собствен опит Партията се преобразува и изгражда на такава и бележит марксист-ленинска партия. Тя мина през горилото на тежки класови битки от които излизаше всеки път по-укрепнала, с по-здрави връзки с трудовия народ. И в най-черните дни, и в дните на победи народът вървеше на Партията, той я следваше (Спомнете си Септември 1923 година). През годините на Втората световна война Партията сплотила патриотичните сили на народа в Отечествения фронт против фашизма и империализма, за национална независимост. Най-смелите и достойни синове и дъщери на Партията проляха своята алая кръв за народното чистие. А като се одираше непосредствено на победоносното настъпление на съветската армия на Балканите тя организира и вдигна народа на въоръжено въстание, което победи на 9 септември 1944 година. В родината ни за пръв път изгря слънцето на истинската народна свобода. Последваха усилен строителни години, години на революционни промени и обновления. И този път пак с Партията начело, с безкористната и всеобща помощ на Съветския съюз, в братско съ-

трудничество с другите страни от световната социалистическа система народът само за 18 години промени лицето на страната. Ликвидиран беше капитализмът и уинищожена експлоатацията на човек от човека, осигурена бе победата на социалистическия обществен строй и все повече укрепва единството на народа, воден от Партията. И днес всеки чужденец, който стъпи на нашата българска земя се удивлява и на красотите на страната и на нейния голям напредък. В противовес на онези, които твърдят, че комунистите са рупи-тели и неспособни за създаване и творчество, възлоха в съзнанието на народа като истинска и най-голяма съзидателна сила, преобразяваща и обновяваща обществото. Та да се огледаме окол нас: — начело на армията от първенци новатори и рационализатори са скромни, трудолюбиви и талантлив пак комунистите, челният отряд на работническата класа. Как те ще чертаят и бъдещето. Сред делегатите на Търновски окръг в конгресната зала на Партиния дом ще бъдат тъквачката Кинка Симеонова и строителът Стойко Бонев от Търново, локотничият машинист Кръстю Борданов от Горна Оряховица, тракторният бригадир Стоян Манолов от ДЗС — Свищов и други.

Посветила ч отдавала всички в името на човека, за благото на човека, със своята мъдрост и далновидност Партията спечели беззаветната подкрепа и любов на целия народ. Поради това новият устав започна така: „Българската комунистическа партия е членен отряд на работническата класа и всеръководител на народа в борбата за победата на социализма и комунизма в Народна република България.“ Тази кристална на сентенция съдържа оценка за един славен и героичен период и разкрива стратегията на един нов етап, на който Партията ще стои пак начело на народа. Както през цялата своя история и сега в периода на разгрънатото строителство по доизграждането на материално-техническата база на социализма Партията ще води народа към светлите висини на комунизма. Ясно определени задачи за комунистите, първичните партийни организации и партийните органи в проектоустава напълно осигуряват и гарантират ръководната роля на партията и на този нов етап на развитие. Българската комунистическа партия винаги добре е разбирала отговорността, която поема пред народа и сега ще засвидетелства уважение на доверието което й се гласува.

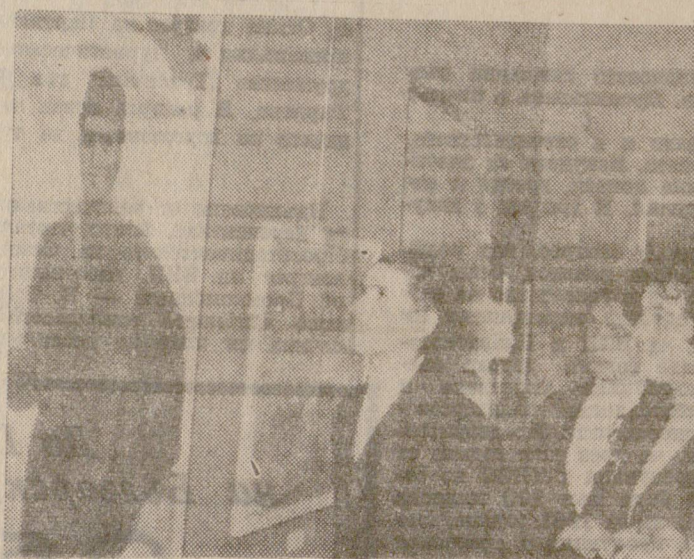
Н. НЕЙКОВ

секретар на ГК на БКП в Търново

Комсомолецът Норман Милев за първи път тази година взема длъжността „манипулатор“ в отдела „Рафинерия“ — Захарна фабрика при ДЗС — Г. Оряховица. Слямата на Милев, обаче получава най-много захар — средно 170 тона за 8 часа. В чест на Осмия конгрес на любимата БКП на 29 октомври „Червена смяна“, в която работи Милев, произведе 200 200 кг захар.

Снимка: Г. Мусински

В залата на XIV обща художествена изложба, организирана в чест на Осмия конгрес на БКП от групата на великотърновските художници.

НА СНИМКАТА: пред картината „Овчар“ на художника Норман Попов — Елена.

Ев. БЪТИМОВ

КОМУНИСТИ

В чест на Осмия конгрес на БКП

До вежди ги зареваха в земата,
но пак въставаха,
но пак
издигаха високо знамената
над яростния полицейски мрак,
пак тръгнаха към битки и засади,
към равнини и пламнали бърда
и всяка капка мъка
или радост
извеждаше до тебе, Свободо!
И она строй, строеж от Благоев
на Бузлуджанския конгрес,
излъчи

пред разстрелите герои,
с които се гордеем днес!
... Светкавици над върховете светкат,
но пак не трепкат те,
но пак строят,
и пак изграждат нова петилетка
пред своя легендарен път,
ръце протязат, славят се с народа
като кована от стомана
сплав,
открити върхове и небосводи,
и няма път от техния
по-прав!

Бригадирката

Гъста мъгла забулва селото. Небостъб все така студено. Заръмя. После дъждът се усни.

Една жена, обикновена селска жена, вървеше забързано. Бе само по жилетка, но не искаше да се скрие на сущина, да почака да престане. Вървеше.

Бригадирката на птицефермата в Килифарево Събка Първанова всеки я познава. И никой не се учудва, когато и в най-големия мраз я вижда да прекосява улиците. Защото нейният път води натам, където са хората.

На единия край на селото е новата птицеферма. В горната постройка сега е някак по-тихо. На прозореца, до входа са поставени сански цветя — специално току-що поливани. Велики и най-дребната вец подказва, че хората тук са разтропани, чистовини. Обещанието на колектива, поел златият път на колективизацията, да се бори за златния „Ферма за комунистически труд“, е означено на видно място. 130 лица от насачка — такъв е стремежът на

птицевъдите. И те се трудят от сутрин до вечер. И досега не са се посрамили. Икономите от снижението на себестойността достигат вече 4500 лева. Цифри — на пръв поглед те са сухи, нищо не подсказват. А колко упорит, деннонощен труд се крие зад тях!

А отпред ще направим хубава градинка — прекъсва мислите ми Събка. Другарят Кирил Узунов, председател на съвета, е приятел на фермата. Обеща да помага.

Малка пътека, направена от хората, които работят тук, ни завежда до другата сграда. Посреща ни Мара Александрова — усмихната, пътем триейки ръцете си в престилката. И тук — такава чистота!

В стаята малко говорители разказва за идните дни. А бе само преди ден-два. Тук бе тихо. Ако не прочетяха вестника, птицевъдите не знаеха какво става в страната, по света. Койко път бригадирката ходи при председателя, моли се. И най-после тя постигна своето. Голяма бе радостта на всички, когато разбраха, че птицефермата ще бъде радиофицирана. Сами изкопаха дупките, поставиха стълбовете. Не се разделяше от тях и бригадирката. Притче се на помощ и поменният Петър Демменджер.

Но ето отново трябва да се повдигне техника. Не всичко е завършено. И Събка бърза към другия край на селото. За един-два дни това трябва да стане. Повече не бива да се протакат.

Колко малко понякога е нужно, за да бъдат хората щастливи. Тук трудът не е лек. Механизация няма. Четири души почистват помещението, хранят толкова птици. Ще дойде при тях бригадирката и много не ще се чути. Ще обиче мантията и заедно с тях ще хванат лопатата, или ще помага

при храненето. Често тя обядва с тях. Оpozнала желанието им, болните, тя с всичко се стреми да им помогне.

А какъв чуден, добър колектив има тук. Редом с дядо Иван Гечев, стария вече комунист, е и Мара Александрова — кандидат-член на Партията. Бойното й кръщение се извърши тук. Толкова благодарност има в гласа й, когато заговори за Събка. И не само затова, че тя я препоръча за член на Партията, че дели с нея залька си.

— Без нея, мисля си не ще работим така задушно добре. Така се отнасят към своята бригадирка и Стоянина Маринова. Събка Минкова. Винаги ще я посрещнат добре. Най-хубаво пред нея те изказват своите болки и стремежи.

За тай отзивчивост на Събка Първанова към нуждите на хората, за стремежа и на всеини да помогне и обичат не само в птицефермата. Често различни хора я спират на улицата, че я запознават. Всеки човек е с болките си, иска да му се помогне.

Колко труден е пътят до човешкото сърце. Събка е партия секретар в селото вече толкова години и винаги се стреми да бъде близо до хората, да разбере техни мисли, стремежи. И затова хората така я обичат, уважават. Комунистите от Килифарево я предизвикаха за делегат на Осмия конгрес. И ако тя се изкачи на трибуната на Конгреса, то непременно ще говори за кооператорите, за новото Килифарево за бъдещите щастливи дни.

Двадесет години вече Събка Първанова е член на комунистическата партия, бори се за осъществяване на идеалите за които даде своя живот, нейния баща през 1923 година. И тя никога не ще се отклони от тоя път.

П. КАЙШАНОВ

В ДАР НА КОНГРЕСА

Най-хубавите дела, най-вдъхновения труд, най-хубавите песни в чест на Конгреса. Сякаш този лозунг е в душата и сърцата на трудовете хора от Лясковец. Амбалажният цех изпълни предсрочно месечния план. Авторемонтното предприятие в чест на Конгреса пусна новата стоманолеярна пещ. А кооператорите от зеленчуковата бригада в с. Доб

ри дая изпълниха годишния си план 104 на сто. Първенец е звестно на Георги Гарианов, Звестно на Пеню Яков от шестата полевдана бригада получи от 15 декара захарно цвекло на поливни площи по 7000 кг. при план 2500.

Магазинерите при „Нармат“ Боянка Мечкова и Димитрина Петрова изпълниха 11 месечните си планове в чест на Конгреса.

Тези предконгресни дни за трудещите се от гр. Лясковец се ознаменуват с низ от хубави дела, които те поднасят като дар на Осмия конгрес.

Ан. Байчева

Победата дойде

Хората на малкото селце Разпоповци в дните пред VIII конгрес на Партията осъществиха още една своя мечта — водоснабдяването на селото. Всички се трудеха. Някои дадоха по 5, а даже и повече дни до броволен труд. Победата дойде. На 28 октомври, няколко дни пред Конгреса се организира всеобщ трудов ден в селото, а привечер водата потече в целия водопровод.

Трудолюбивите разпоповчани очакват с радост Партиния конгрес, защото знаят, че към осъществяването им сега мечта Партията ще прибави още много нови и нови успехи.

Недальков

С ВЪДУШЕВЛЕНИЕ И ЕНТУЗИАЗЪМ

Сдружените земеделци от Белочерковската дружба еднотушно решиха в чест на VIII конгрес на Партията да проведат трудов ден. В трудова участуваха само служители и пенсионери — сдружени земеделци.

Работиха и си припомниха старите членове, за съвместните действия на комунистите и земеделците в миналото, за първите години от основаването на ТКЗС. Въодушевени от светлите перспективи на Проектодирективите работиха неуморно през целия ден. Извадиха почистиха и извозиха 35 тона цвекло от 7 декара. Така те помогнаха на ТКЗС за прибиране на реколтата.

Христо НУРКОВ

Маргарита Бакалова

Дядо Георги разказва

Той пое дълбоко дъх, помисли се, пренасяйки се в далечното минало, и рече: — Какво да ви разкажам? То беше много отдавна, пък и всичко може ли да се запомни!

Било е наистина много отдавна. Преди 52 години, от 11 до 14 юли 1910 година е бил делегат на Седмнадесетия конгрес на БРСДП дядо Георги Цвятков Дюлгеров. От тогава до сега деветдесет и една годишнина старец е участвувал в многобройните борби на Партията, но времето не е изтрило спомена.

— Изпрати ме Свищовската организация за делегат на партиния конгрес в София. За първи път видях дядо Благоев. Той откри конгреса с реч. Беше с бяла брада и добродушно лице. Годиците му не бяха малко, но това не пречеше очите му да горят с възоржен пламък. Искаше му се да дочака социалистическата революция. Доклад изнесе Георги Кирков. Имаше делегати от Русия, Сърбия и други социалистически партии. На конгреса беше и Георги Димитров. Млад беше той тогава. — Дядо Георги помълча и добави: — А през 1908 година Георги ми беше гост у дома. Отиваше за град Русе. Тогава бях общарски работник. Посрещнах го като другар, затова и той като бяхме на Конгреса ме покани на гости. По време на почивките софийските другари ни водиха из града. Ходихме у дядо Благоев, у Георги Кирков и на много места.

Колко още неща знае дядо Георги, видял ги е с очите си и тогавашните митинги и събранията. Един след друг се редят спомените на стария ветеран с 55 годишен партиен стаж.

— Сега като слушам радното, драго ми става на душата. Преди ние решавахме как да заздравим партиейната организация, как да се борим с изедниците, каква просветна работа да вършим сред хората, каква да говорим на работниците. А сега... — в гласът му трепкаше радостно вълнение — големи работи се предизждат! Вече съм стар, не виждам, но всичко чувам и ми е драго на сърцето, че доживях... доживях времето, когато сме пред прага на комунизма. Слушам за Осмия конгрес на БКП, а сякаш виждам тогавашните делегати и дядо Благоев държи реч... няма го вече него. Още много партиейни хора загинаха. Но делото на Партията е в здравите и сигурни ръце на неговите синове... Така завърши разказа си старият комунист Георги Цвятков.

Иван Кулински
от Обществена редакция на в. „Борба“ — Свищов

НА НАШИТЕ ТРУДОВИ ПОБЕДИ!

До Централния комитет
на Българската комунистическа партия

Обещание

от кооператорите, механизаторите и селскостопанските специалисти от ТКЗС „Георги Димитров“
в с. Полски Сеновец

(Продължение от 1 стр.)

предвидимаме производството на мляко през 1963 година да нарасне с 250 000 литра, на яйцата с 300 000 броя, на месото с 42 000 кг кланчино тегло.

3. За да получим това производство ще проведем следните по-важни мероприятия:

Сейбата на зърнените култури ще извършим в най-благоприятните за всяка култура агротехнически срокове със семена от най-високодобивни сортове. Ще подхраним всички есенни посеви с по 25 кг суперфосфат и по 17 кг амониева селитра на декар. За наторяване на царевичата ще осигурим 6300 тона оборски тор, ще приготвим 1800 тона тороземлен компост и ще наторим егично 640 декара.

До настъпване на сейбата на пролетните култури ще извършим брануване и три-четири култивирания на цялата площ, като поддържаме почвата в рохкаво състояние и чиста от плевели. Сейбата на царевичата ще извършим с калибрирана семена по квадрат, но-гледовия и редово-гледовия начин.

Ще извършим навреме и при високо агротехническо ниво четирикратно окопаване на царевичата. За да осигурим по 3800—4300 растения в декар, проредването на посевите ще направим като самостоятелно мероприятие.

4. Най-рационално ще използваме поливните площи. На цялата площ ще направим текущо подпояване, а до края на декември ще почистим и ремонтираме всички напонтел-

ни и отводнителни канали. до поливния сезон на 1963 година ще обличаваме силно филтриращи канали на дължина 6000 метра и ще усвоим 4500 декара нови поливни площи.

За пълното използване на земята ще изкореним 600 декара нископродуктивни гори, ще разорем 180 декара ливади и други не-използувани досега земи. Всички тези площи ще засеем с фуражни култури.

За да повишим производителността на труда при отглеждането на царевичата ще изградим пет звена за комплексна механизация, като всеки механизатор отгледа по 1000 дка царевича.

За повишаване на материалната заинтересованост, активността и дисциплината на кооператорите ще разширим преминалото заплащане при извършване на най-важните и сročните задачи по обработката и прибирането на зърнените култури.

По примера на Ловешки окръг за внедряване на челиния опит в селското стопанство ще организираме школи за изучаване опита на най-добрите бригади в производството на царевича, пшеница, ечемик, в зеленчуковото производство и животновъдството.

Вдъхновени от Проектодирективите на Осмия конгрес на БКП ще вложим всичките си сили и умения да изпълним с чест дадените обещания.

(Обещанието е обещано по бригади и звена и е прието от кооператорите на делегатско събрание).

Младата комунистка

1938 година. Селският бедняк Симеон Костадинов свързва своята съдба със съдбата на БКП, алазе в нейните бойни редове. Той търсеше изход от мизерията за себе си, за децата си, за всички селяни в беднишкия захарлен сянкаш на край света Стрешки край в Еленския балкан.

Визането му в редовете на БКП съвпадна с раждането на третото му дете — Кинка.

Вярата обаче, която вдъхнаше на него БКП му даваше основание да мисли, че неговите деца и неговата Кинка няма да живеят викаши в такава нищета както той е живял и живее тогава.

Кинка и петте ѝ братчета растяха в небивала мизерия и глад, но бащата възраше, че поне за тях ще дойде дружен мечтан живот, затова с всички сили подпомазаше борците, като стана един от ятците на Омуртазкия патризански отред.

Свободата дойде. Малката Кинка я посрещна с измъчен но чист детски поглед. Бай Симеон с всички сили се зае да уквоява народната власт. Работи като чълмоушник на съвета в родната им махала Гревци, като партизан секретар, където е и до днес на своя пост.

Растеше малката Кинка. В училище тя беше между първите. Късно погледнаше всичко. Възторжено декламираше Смирненски и Ванцаров.

Един ден скромната и тиха Кинка прекречи прага на Промишленото училище по текстил в гр. В. Търново. Така тя видя един нов свят — училището, машините, нежната плетеница от нишки, хората, милите, добри стари тъкачи и веселите, палави и умни момичета бъдещи майстори на платове. Под грижите на преподавателите и комсомолската организация селското момиче бързо израства като една от най-прилежните ученици. Първа в училището, първа и на практика — за късо време тя усвои текстилно-памучно тъкачество и за върши с отличие промишленото училище.

С радост я посрещнаха старите и опитни тъкачи в ДИП „В. Мавриков“. Та нали всички я познаваха през време на нейната практика като ученичка. Тя започна да работи. Можеше ли пък и някой да не обича това тихо и скромно момиче, което не жалеше сили да помогне с всичко с каквото може на другарките си, а самата тя винаги беше упорито да работи.

Кинка още с поставянето си в предприятието се включи в школите на първенците. Където наред с теоретическите си знания, бързо овладяваше похвати-та на най-добрите мавриковски тъкачки. Не след много време и тя се нареди сред първенците. От 4 стана, на които започна в началото, след овладяването на опита в школата, тя премина на шест стана. Да обслужва шест стана през 1958 година и то механически беше равно на геройство. А малката Кинка не само ги обслужваше, но с качеството на своята работа бързо настигна и надмина чителките си.

През 1959 г. дойдоха и първите български автоматични станове „Янтра I“. На кого ще се поверят те? Този въпрос стоеше пред ръководството на предприятието. Без колебание избра-

лиха: една от тези, които трябва първа да застане пред „Янтрите“ — Кинка. Не се изляза ръководството на предприятието. Активна не само в производството но и в обществено-политическия живот младата комсомолка, членка на заводския комитет на ДКМС, Кинка Симеонова тръгна по пътя на своя баща. Комунистите от фабриката я приеха в редиците на любимата Партия. И тя, младата членка на Партията показа, как трябва да се овладява новата техника. Започнала на 4 стана, тя мина през 6-те, 8-те, 10-те 12-те, за да стигне до върхната точка — управлението на 16 автоматични тъкачни стана, едно от първите рекордни постижения по тъкачество в страната. При това тя изпълнява нормите 117-120 на сто и дава 98.99 на сто първо качество тъкачи при норма 91 на сто.

Симеонова сега е едва на 24 години. Помислете, какво блестящо бъдеще се разкрива пред

нея, какъв ще е нейният бъдещ живот както и на всички трудови хора начертан в генералната перспектива на VIII конгрес на БКП.

Първенството и успехите, известността на чедна тъкачка не възбужда Кинка. Тя е все същата: скромна, тиха, отзивчива към всички свои другарки. Не на една тя е предала опита си. Тя малко приказва, но много работи, именно и затова я и обичат всички.

Ако някой се спре и я погледне как тя обслужва своите станове ще види, че всяко нейно движение е точно, съвзено и целено, а така се използват най-пълно машините, тези се времето. Кинка ежедневно дава около 400 м. памучен плат, от който над 80 метра е свържнормата.

През тези есенни дни, голяма дори не мечтана радост сподели Кинка: Окръжната партийна конференция избра чедната тъкачка от заводската партийна организация при ДИП „В. Мавриков“ за делегат на Осмия партийен конгрес.

Представял ми си е някога нейният татко, когато е свързвал своята съдба с Партията, че родилото се в същата година момиченце ще израстне, ще стане член на същата тази славна Партия и ще бъде избрано, заедно с първите ръководители на Партията да обсъжда и решава най-смелите план за нашата Родина — Генералната перспектива за развитието на страната до 1980 година?

Само след няколко дни младата комунистка ще застане наред със старите и изпитани ветерани на борбата за чистието на народата, наред с ръководителите на БКП и с делегатите от цялата страна, за да обсъжда въпросите на нашето щастливо бъдеще.

Драган ВЕЛЕВ

ЛОКОМОТИВНИЯТ МАШИНИСТ

Машината трака ритмично. Всички възли на локомотива са в изправност. Влакът лети. Помощникът хвърля върлици в неенаситната пещ. И така ден, месеци, година. И все навреме. Затова на душата е леко, хубаво. А ръцете са здрави, загрубели от стискане на ръчуга. Нищо.

Трудовите ръце винаги са загрубели. Но само от ръчуга ли? За истинския машинист не е обидно да си служи с махониката, макар че това е работата на помощника. Но и двамата искат локомотива да бъде идеално чист, изправен. Той никога не оставя влак по път. Нищо лошо не се случва, дори е някак си и еднообразно. Но такава еднообразност не омръзва.

Обикна тази професия Къно Пърданов още преди 20 години. На гара Симитли той „нагълта първия пулшек“, както казват железничарите. А който се опуши веднаж трудно напуска железниците. Младият локомотивен огняр се привърза към работата си. Завлади го техниката и той остана при машините за цял живот. А и машинистът, неговият учител Никифор Няголов беше добър, и умен. Но войната бушуваше. Обръщат се залягане все по-силно. Наблизо е пленнически лагер Там фашистите бият и измъчват руски братя. — Ще срежем житице на лагер! Ще ги освободим — смело заявява Няголов. Да се срежат житици през 1943 г. това не е толкова лесно. Но зада-

чата е изпълнена успешно.

1945 година. Войната отмина и отнесе със себе си всички злини. Дойдоха хубави дни. И сега Къно Пърданов е най-почитания и уважаван локомотивен машинист в Горна Оряховица. Инициатор на тежкотоварното движение той извъзваше стотици тоннове наднормен товар. Затуй неговите гърди са обличени с народни ордени на труда — бронзов и златен.

Някоя хора са много „енергични“. За въртене се надвее-натри и готово. Къно Пърданов е внимателен. Може да загуби два часа, но не потегля на път без да прегледа цялото локомотива. Той е първият последовател на Кирил

Христов за саморемонт на локомотивите. И резултатът е — отлично състояние на локомотива, извозване на бързите и пътнически влакове по график.

Задължение на комуниста е да бъде за пример. Комунистът Къно Пърданов е обрязан в службата и личния си живот. Внимателен, трудолюбив, изключително скромен. И железничарите от Горнооряховското жп управление го изпращат за делегат на Осмия конгрес. Дават му своите поръки. Той слуша внимателно кимва с глава за съгласие. После, седнал зад ръчуга мисли как да се отплати за това огромно доверие. А влакът лети.

Р. ГАНЧЕВА

Димитър Стоянов Димитров, ръководител на бригадата за комунистически труд в дърводелския цех на Градския промишлен комбинат — Г. Оряховица. В чест на Осмия конгрес на Партията, бригадата изпълнява днешните си поръки 150 на сто.

ЧАСТИЦА ОТ СЪРЦЕТО НА КОЛЕКТИВА

Млада е машинно-тракторната станция в Елена — рожба на БКП и народната власт. Построените нови помещения, създадената материално-техническа база, съгласното строителство показват, че тя уверено върви напред. И никак си приятно мирно машинното масло, хубави са омаслените ръце на хората.

Партийният секретар Пърдан Кирчев разказва за механизаторите с любов с възлението за работата пред VIII конгрес, за съвременното, за обеща-нията на колектива. И човек разбира, че колективът готви букет от трудови дела — в чест на конгресните дни, вижда как новото си пробива път, чувства пламените сърца на комунистите, устрема и вярата им в насърчването на хората за изпълнение на партийните директиви.

Един от колектива — бай Ради ни разказва за себе си простичко и скромно. „Щастлив съм, че се осъществяват великите партийни идеали. На Осмия конгрес ще се приеме величествена програма. Колкото сили имам няма да ги пожаля. Партията винаги ми е давала вяра и сили. Макар в стар имам криле“ — очите му блъсват, а в гласа се долавя възлението. Това е от голямата любов.

Сигурно си спомня

свои живот, борбите. Той е член на РМС от 1922 г. а на Партията от 1927 година. Родом от с. Долна Липница идва на работа в нашата станция през 1957 г. Преди това е работил в Павликени и Карансево. Още като почва работата вършачка „Г. Димитров“ 16 долавя, че трябва да направя подобрене. Силно се измъчва

като гледа се си мислеше зърно — което е труда на хората. Той вижда колко много труд са полагали за него кооператорите и сериозно се замисли: не може ли нещо да се направи и как? Но същото е мислел и председателя на ТКЗС в Долна Липница Пърдан Спирidonov.

Вълнуват се два сърца, голят и мислят две глави, раз-

съждават двама загрижени за общото благо мъже. Бай Ради смело и уверено предлага да се извърши старата трасина и се задължава да направи това. Отпущат му винел и чамови дъски, предоставят дърводелската работилница. За 2 дни всичко е готово. Поставена е нова трасина, изместен е смукателя, който работи над смукателите и го поставят в горната сборна площадка. Изменено е грепеловото сито от равно на съблби и при пускането на машината резултатите са добри. Доволни са всички.

В благодарственото писмо на стопанството до станцията се казва: „През настоящата година старши трактористът Ради Божанов Мешков работи с вършачка № 16 при стопанствот ни. Със своята рационализация, която той бе направил на вършачката си с подобряване на грепеловото сито с измненето на трасината и на смукателя не допусна да се разпилюе никакво зърно...“

Получената награда насърчава, но не успокоява комуниста — нали той е длъжен докато тече в жилите му кръв да работи неуморно. И пред завода в Русе той прави предложение. Сигнал до извода, че честото навъртане на оста за лопатките не отговаря на здравината на самата ос, поради

което тя се къса, той предлага вместо с 30 да се правят с 20 лопатки. Предложението след проведеното съвещание е възприето, направени са опити и сега завода ги произвежда с по-малко лопатки.

И сега бай Ради си спомня за Стоил Иванов Денев, за неговата препоръка да дойде в Елена и е доволен. Харесват му будните трудолюбиви балканджии.

Още с идването си вижда, че трябва да проведе борба с разпилюването. „Животът и опитът ни учеше“ — говори бай Ради. В Еленската МТС е направил подобрене на горната малка люлка, затваря отворите (люковите) на самотръсната малка добарабанна ос, затваря отвора на подаващата ламаринка между контрабарабаните и малката люлка. Намален е отвора със 180 милиметра в резултат на което разпилюването е доведено до минимум.

В МТС — Елена е внесъл изменение и подобрене на редосеклетите. Чугунените стойки (кученца), които са много чувствителни, заменя с винел пелобразен, при което излизат двойно по-здрави. На вършачка № 700 подобрява грепеловото сито, горната малка люлка, изменя перките на малкия вентилатор вместо 2 мм на 4 мм и вършачката работи по-добре от преди. В дърводелската работилница на патронника на абрихта направил нут и фелро за шпонтене на дъските, направил циркуляр на същия патронник и машината изпълнява за много нужди. Вместо да реже с ръчна бичия и заковане с дълга с ръка си служи със същия циркуляр.

И сега колкото по-малко време остава до VIII конгрес на БКП мисля си за голямата любов на хората към нея, за големите човешки дела, на великата им и неукротима сила и енергия да претворят в живи дела партийните указания. Напуснах станцията с вярата, с голямата увереност, че партийните директиви ще бъдат изпълнени, защото хората обичат и вярват на любимата Партия.

Н. НЕДЯЛКОВ

от Обществения редакция на в. „Борба“ гр. Елена

ОТ СТРОИТЕЛНИТЕ СКЕЛИ — В КОНГРЕСНАТА ЗАЛА

„През дни напрежнати, бетон и скели минава дръзновеният ни път.“

М. Хамбарджиев

написан за благодарност и възхищение на Партията, когато се произнасят думите „В чест на Осмия конгрес обещаваме и изпълним...“ И до новата вяра и новия труд... Началото на бай Стойковия дълготреният занаят е от преди 30 години. Като на оне много строители то води до едно балканско село в Габровски окръг. Там няма плодородни ниви. Бащата няма средства да изучи синя. И поставя Стойков в „Горкиевите училища и университети“ — търсач между хората.

Първият си майстор Колю Български няма да забравя никога. Той го научи да държи отвеса, без да му потръпне ръката. Да не умалва колкото издига мистрията пълна с вар. Остатък сиропиталището в Първо село. Но не остана първите пътеки на младия строителен работник. Те го отведоха на широкия друм в големите градове, където отсехаха стамките на хората.

които изменят старото лице на България. А след Девети септември е в Димитровград. Може би по-късно да града да е виждал и него, когато писа: „Учехте и човек тогава, когато е на път!“

От десетина години бай Стойков е строителен бригадир в нашия строителен район. Вече трета година е член на партийното бюро. Всичко ново в строителството прилага веднага. И новите себурбетонни тела за кумините, цурсове от кухи тухли и др.

От ден на ден трудът между скелите става по-лек. Стойков Георгиев надвишава вече петдесетте. Научи много комсомолци да строят като него здраво и хубаво. Когато го няма и Божко Илиев, и Косю Петров и още много други могат да го заместят. За неговия образцов труд Приказването го награди с Народен орден на труда — сребърен. За деветмесечното бе-

неговият път до конгресната зала минава през стотици строителни скели. До деня от радостното съобщение, което накарало високите работници да запратят: „Синка се Осми конгрес на Българската комунистическа партия...“ Стойков Георгиев беше зазидан хиляди тухли, много хиляди. Никой не може да ги прочете. И толкова камъни, бетон и асфалт което изгради със съдържанието думата „строителство“. Докато стигне до днешните дни, когато по строителните площадки стоят

ше първенец пак неговата бригада. Затова получи парична награда и значка „Отличник на Министерството на строежите“.

След един ден очите на комунистите и безпартийните ще бъдат отправени към София. Към нашия гранитна, величествена града, където ще бъдат кованни съдбините ни за цели двадесет години. И когато от партийния дом, по радиото до нас долетят мощна и на приливи мелодията:

„... Бой последен е тоя, дружице вси да вървим...“ Осмият конгрес ще е завършил. Делегатите възбудени и оживени ще слезат на групи по стълпалата. Ще се слезат с народа, който ги чака на площада пред Мавзолея... Горе високо в неомарийското небе, ще сияе голямата рубинена петолъчка и ще осветява ярко пътя на хората.

Тъм от тази светлина ще ни донесе и строителят Стойков Георгиев Бонев.

М. МАНОЛОВ

Виж, това няма да го бъде!

Жур. П. Борсуков

— ЕХ, ДА МОЖЕХА ДА ДЕМОНТИРАТ И ТАЗИ ПЛОЩАДКА!

За вашите дела чудесни
—привети предконгресни!

Долетели ластовици първи
с блага вест за китна нова пролет
долетели вред гнезда си свили!
Не ми били ластовици птици
най ми били все отбор бригади
благослови на чаканс пролет
зорници на комунизма ясен!
Гнезда сви... по целия окръг
низ полета, фабрики, заводи!
Сърца трепка! в честна надпревара
сърца трепка! във труд предконгресен
и с мечти си сънците докосват,
и златни люлки къмто нас въ спускат
да настане времето пролет бси
да се сбъдне правдиовото сасво,
що изричат мъдри директиви,
да се сбъдне народната воля
комунизма чакан гост отколе!

На комплексната бригада
на Нотю Ангелов — Търново
— „Стройрайон“ — Пок-
лон. Бригадата посрещна Ос-
мия конгрес със средна чор-
ма сто двадесет и шест! Ра-
ботят днес повече от вче-
ра! Бригадирът ил е със
златен орден на ревер! Ра-
боти упорито! Да му е
честито! Прекрасна трудова
организация! Имам една
рационализация. С две думи
за да стане ясно — всичко
най-прекрасно.

И спелият може да види
— комунизъмът вече иде!
Бате Стършел

Уж е есен, навред
има дясен в есен предкон-
гресен! Обърчажа е годиш-
ните времетра — в очите на
хората грее пролетна свет-
лина! Ластовиците са в тру-
дов полет и тук изграждат
своя пролет. На крилата на
партийните директиви към
будещето летят шестлени!
Няма есен, няма зима, за-
щото пламък е сърцата има
и мъдър вожд — Партия
любоима! С две думи да се
разберете: скоро ще има са-
мо едно годишно време: КО-
МУНИЗЪМ — ПРОЛЕТ —
МЛАДОСТ. Честита Ра-
дост! Комунизма ни е мил —
не щеме да живеем по „ста-
рия стил“. Нов слънчев ка-
лендар ни дава днес Осмия
конгрес!

В чест на Осмия конгрес
пристигна блага вест: В
Търново в ДИП „Победа“ —
нова трудова победа! Бри-
гадата на Симеон Грънчаров
за комунистически труд е
първенец в трудовия мар-
шрут! Живеят другарски,
работят съзнателно, дружно
и здраво. Браво! Будещето

ПИРАТИТЕ — Да отложим, защото водата ми се вижда студена.

Кар. Н. Цончев

1980

(Принос към най-новата история
на старинния град — В. Търново)

На пръв поглед старата столица има същото место-
положение, но в нея ярко се забелязват следните исто-
рически изменения:

След изпълнението на партийните директиви, тър-
новските пейзажи са станали по-вишестепенни и по-кра-
сиви. Къщите пак са пачачени една върху друга, но на
прозорците по клица „Гурко“ вместо цветя в консервни
кутии са сложени художествено оформени гледжосани
саксии. Гражданине не ходят както преди това по съди-
лица при спорове за жилища. Всеки има собствена квар-
тира, без хапан с които да не се разбира. По Янтра се
виждат три пъти повече въдичари, които ловят сомове
и скубари, защото никой не се връща от предприятието
изморен — въведен е шестчасов работен ден.

Големите групи работници, работнички и инженери
тръгват по търновските улици още при зори към Завода
за радиоапарати и телевизори. Към 12 часа не се забел-
яват както по-рано бързащи граждани по търновските
булеварди и площи, защото във всяко предприятие се
дават безплатни обяди. Още при пръв поглед върху гра-
да се набива в очи една от интересните промени. Над са-
мите къщи е израснала цяла гора от телевизионни ан-
тени.

В търговските магазини за продажба на стоки, ра-
ботят много автомати. Когато машините съберат граж-
даните не протестират, защото получават големи запла-
ти.

По Царевец не се разхождат предимно пенсионери,
а и работници, служители, инженери и други интелиген-
ти включително и студенти от новия висш педагогически
институт. Издълбан е нов огромен шосеен тунел под сна-
лите, но по него зимно време не могат да минават шей-
ните. А търновските келнери вече не вземат бакшиши.
Това даже във всеки лист за ястия го пише.

В окръга се забелязват още по-вишестепенни промени,
но поради липса на място за съжаление, трябва да за-
върша своето историческо произведение.

ЛЕТОПИСЕЦ ХРАБЪР

Опит от практика

(Изказване)

Знал, Христо Ив. Денчев и
Димитър Ангелов — двамата
страшиловци ще кажат: „Не-
опитни сме!“ Съгласен съм. Но
този не е оправдание. С пита-
не и до Цариград се стига. А
те не питат. Значи хем начи-
наючи, хем горди. Така не
става. Аз съм човек — мага-
зинер с богат опит от дългата
практика. Да ми кажат: имаме
нужда от левове. Лученото се-

ме може да ни спаси. Как да
си наберем от кооперативния
блок? На драго сърце циях да
им обясня. А те се вдигат и
мълчешком отиват и то в най-
лунната нощ. Напълват два
чуваля и ги хващат най-неоак-
но. Но и за тая болка колай
има.

Кой е Кръстю Ангелов Кръ-
стев? — някой може да не
знае. За да не се чудите, за-
помнете: това съм аз, магази-
нер при ТКЗС — Страхилово.

Ето един пример. Скоро бе-
ше. Докараха ми 400 кг. ху-
бава страхиловска риба. На-
ше, родно производство. С те-
зи рибци съм градил извори и
аз, завирявал съм го, дал съм
живот на немите животинки.
Връщам се в къщи и жената
нещо нервнира и зяпва сре-
ща ми: „Хората с рибата в Кос
моса летят, а ти още телеви-
зор и лека кола не си ми куп-
пил. Язък, че си опитен мага-
зинер“. Така ли, казвам, и
крясвам в лицето й: аз съм ти
мъж и ако поискам само, в
злато и свила ще те облека.
Всеки може от многото малко
да направи но от малкото мно-
го — там му е майсторлъка. А
това само аз мога да направя!
И й доказах, че 400 кг риба е

равна на 450 кг. Ето как: дой-
де Георги Василев. Поиска
един килограм и половина ри-
ба — дадох му със 150 гр. по-
малко. Дойде Параскева Ив.
„Доплава“ — вместо 500 гр. да-
дох й 450 гр., не два килогра-
ма, както искаше Вера Цанко-
ва Георгиева, а й претеглих
1300 грама.

И всичко това става със за-
мах: дойде ли клиент, усмих-
нах му се, казвам че ти отбе-
ра по-едра, вземаш и маши-
нално я буташ на кантара. И
продължавам да го гледаш
право в очите като му приказ-
вах, а той мисли за нивата —
как по-бързо да прибере паму-
ка, гроздето... Иък може и
от кантар да не разбира. Или
достатъчно е да викнеш: по-
бързо по-бързо, че трудещите
се губят летно време. И той
докато се опомни каквато да ти
отговори, вземаш рибата пред-
ди кантара да се е уравнил
и казвам — друг на реда. И
тъй се изнизват всички. От то-
зи 100, от други 200 гр. т. е.
капка по капка — вир, грамче
по грамче — около 50 кг. ри-
ба. А това по моему знача —
телевизор, лека кола.

Ето един от начините за из-

ната младежка бригада присти-
га. Тук момента е много инте-
ресен — весел труд и младеж-
ка песен. Следва масова карта-
на, която пада сърпето. Ге-
роичен младежки труд в Те-
Ке-Зе-Се-То. Селяните свалят
калпани и здрависват младите
юнаци!

ВТОРО ЯВЛЕНИЕ

Първи кос се приближава
със забързаност, след него вто-
ри кос долита и веднага пита:

Втори кос: — Интересува
ме общо взето колко дни ще
бъдем тук в Те-Ке-Зе-Се-То?

Първи кос: —
Изглежда дос-
та време...
Пък аз мислех,
че само / грозде
ще ядеме.

Втори кос: —
Тук братко, тряб-
ва труд! Не се
прави на луд, а
литвай по об-
ратния маршрут!

Давай маратонски кос!

Първи кос: — Ами нали дру-
гарите ще повдигнат въпрос?

Втори кос: — Много, много
не питай ами обратно политай.
(Косът намага с окото и уд-
ря бос през просото. Първият
кос тихомълком свежда нос и
удря бос през лука, та чак ту-
ка!)

ТРЕТО ЯВЛЕНИЕ

(Общи възмущения. Косове-
те избягват без смущение. Оти-
ват към топлите места).

ГЛАСОВЕ: — Срамота!

КОЛЕКТИВА: — Така не
бъна!

ГЛАС: — Другари да изяс-

ним въпроса: Отидоха си са-
мо двата коса! А ние сме ко-
лективни чудесни! Давай песен!

Трудова песен продължава
на младежите за чест и сла-
ва... А на косовете, каквото
подобава.

Драматизирал творбата:

ГЕРЧО ТАМБУРАТА

вършване на пашмите, по на-
шенски казано.

Но не забравяйте че и сте-
ните имат уши. А това е явна
опасност за хора, като мене и
другарите ми. Съблещал съм се
с такава действителност. Слу-
чайте с рибата, дините... На-
учил ги естрадирист състав на
с. Павел и току една вечер
почват да ме възпяват. Момен-
тално се окопиха от неочак-
вания гръм и скачам на сце-
ната. Кой може да отстои на
физиката му? Но дил че ме
хванаха. А пък програмата —
то се знае, прекрасна и досега
не продължи.

Та, тъй опитът от дългата
практика е ценен. Учете се от
него.

Текстозаписът направи:

Гошо ВИДЕЛОТО

Справочник на читателя

кино

Градските кина в окръга ще про-
жектират от 5 до 11 ноември следни-
те филми: „9 Септември“ — В. Тър-
ново; „Мир на новороденото“ — Ис-
кър; „Белгия“ — Белина; „Мини в чер-
но“; професионално кино — В. Търново;
„Вьетнам, моя страна“; „Житието на
Арктика“; „Сестрата на сина“;
„Петте годишни времена“; „Докато
живото занита“; „Ал. Константинов“;
„Същността и смяната“; „Ака-
деници“; „Свилен“; „Четирма сред
океана“; „Знаменитият 702“; „Напре-
дък“ — Г. Оряховица; „Четирма сред
океана“; „Възкресение“ — I и II се-
рия; „М. театър“ — Павликени;
„Среща на брега“; „713 търси лети-
ще“; „Хр. Ботев“ — Лясковец; „Ре-
гулатори“; „Пленено ято“; „Хр.
Ботев“ — Белина; „Лето с Моника“;
„Страхиленцът“; професионално кино;
„Х. Стоинов“ — гара Г. Оряховица;
„Квартал мечта“; „30-тия рожден
ден“.

Детски филми

Детските филми: „Това е лъжа“,
„Котка и мишка“, „Нашият къщичка
и „Плауък за рождения ден“ ще про-
жектират в неделя от 9 часа кино
„Искра“ — В. Търново, а от 10 часа
кино „9 Септември“.

Професионално кино ще прожектира
в неделя: „Преживяване през вакаци-
ята“; „Вълшебната ножица“, „Ло-
комотив“; „Червеното цвете“.

ТЕАТЪР

ДРАМА: „По следите на бурите“ —
днес и утре във В. Търново, в чет-
въртък в Ресен; в петък — Г. Оря-
ховица.

ОПЕРА: „Севастополски вале“ —
утре в Михалици; в понеделник — Ка-
раново; четвъртък и петък — В. Тър-
ново.

КОПЕРТИ

На 7 ноември във В. Търново цяло-
зонаен спектакъл „Мити“.

На 10 в Горна Оряховица — ком-
позитионен концерт Любомир Пипков,
танци.

ФУТБОЛ

За първото на „Б. РОГ“ — Се-
верна ще се срещнат утре: „Локомо-
тив“ — „Етер“; „З. Бомбова“ — „Сел-
славя“; „Волов“ — „Чарлафон“; „Кър-
пачев“ — „Септември“; „Ватер“;
„Бенковски“; „Спартак“ — „Ботев“;
„Гигант“ — „Чавдар“; „А. Кичев“ —
„Доростол“; „Бурков“ — „Дуодорост“.

За първото на „А. окръжна гру-
па“ ще се срещнат: ЖП депо — „Ян-
тра“; „Н. Ангелов“ — „Етер“; „Ян-
тра“ (Караване) — „Д. Гевков“;
„Левски“ (Левски) — „Ботев“ (Де-
белец); „Комунит“ — „Б. Киро“; „Бо-
на“ — „Академик“ II; „Победа“ —
„Толбухин“.

Ал. ГЕОРГИЕВ

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — В. Търново ул. „Ва-
сил Левски“ № 11. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор — 24.58, зам. гл. редактор —
25.26, отдел „Партиен живот и пропаганда“ — 25.27; отдел „Народно стопан-
ство“ — 24.59; отдел „Култура и бит, хумор и сатира“ — 31.41; счетовод-
ство — 32.59; канцелария — 31.25; коректори в дежурен редактор 24.69.

Българската комунистическа партия — в предните редици на международното комунистическо

движение

БКП е известна на Балка-
ните и в целия свят като марк-
систко-ленинска партия на ра-
ботническата класа в Бълга-
рия, която през цялата своя
няколкостолетна история
твърдо и решително е отстоява-
ла принципите на класовата
борба и несъвместимостта на
марксизма-ленинизма с всяка-
ви прояви на национализма и
опортюнизма в своите редове
и в работническото движение
у нас. През целия свой дъл-
го и славен път тя ясно е
свързвала своята революцион-
на дейност с борбите на работ-
ниците от другите страни и
особено с революционните бор-
би на руския пролетариат. Бо-
рила се е за укрепване на илей-
ното и организационно един-
ство на международното кому-
нистическо и работническо дви-
жение и неуморно е възпитавала
българските работници и
трудещи се в дух на братска
солидарност и дружба с работ-
ниците и трудещите се от це-
лия свят.

Последователната класова,
идейна и интернационална по-
зиция на БКП намери ярък
израз през нейния тесносоци-
алистически период в непре-
клонната й борба за защита на
работническата класа и труде-
щите се срещу подтисничество-
то и експлоатацията на бур-
жоазията; в непримиримостта

и спрямо опортюнизма и реви-
зионизма у нас и в партинте на
II Интернационал, в проведе-
ните от нея акции за оказване
на морална и материална под-
крепа на стачкуващите работ-
ници в Англия, Швеция и дру-
ги страни и особено на руски-
те работници по време на пър-
вата руска революция; в мъ-
жествената й борба против на-
ционалистическата и завоева-
телна политика на българската
буржоазия и на империалисти-
ческите сили през периода на
Първата световна война.

С победата на Великата ок-
томврийска социалистическа
революция пробен камък за
революционността на комуни-
стическите партии и верността
им към пролетарския интерна-
ционализъм стана тяхното от-
ношение към идеите на лени-
низма и делото на революцион-
ната, отношението им към Съ-
ветския съюз и славната пар-
тия на болшевиките.

Викдайки в победата на Ве-
ликата октомврийска социали-
стическа революция начало на
световната пролетарска револю-
ция, нашата партия застана из-
цяло на нейна страна и в ней-
на защита. В парламента, в
страната и в околните тя разви
широка дейност за популяри-
зиране предложението на съ-
ветското правителство за неза-
бавно сключване на мир без
апенски и контрибуции, а по-

късно проведе грандиозни ак-
ции в защита на младата Съ-
ветска държава против органи-
зираната от империалистите
интервенция и за подпомагане
на гладуващите в Поволжия
през лятото на 1921 година.

Същевременно партията
тръгна смело по пътя на свое-
то идейно и тактическо пре-
връщане с оржията на лени-
низма. През 1919 година
та стана съоснователка на III
Комунистически интернационал
и на своя първи конгрес с. г.
се преименува в БКП (т.с.).
Учейки се непрекъснато от бо-
гатия болшевишки опит и от
своя собствен революционен
опит БКП възглави героичните
борби на работническата класа
и трудещите се у нас про-
тив буржоазното господство и
настъпването на фашизма,
превърна се в марксистко-ле-
нинска партия от нов тип и из-
гради здрав съюз между работ-
ническата класа и трудещите
се селяни. В периода между
двете световни войни БКП най-
активно участвува и в сло-
вяването на световното комуни-
стическо движение около ве-
ликата Комунистическа партия на
Съветския съюз. В дейността
на Изпълкома на Коминтерна
както негови функционери взе-
ха участие голям брой българ-
ски комунисти, а В. Коларов и
Г. Димитров бяха негови ге-
нерални секретари. Всичока

проява на интернационализма
на партията бяха също акциите
в подкрепа на стачкуващите
английски миньори, за защита
на Сако и Ванцети, изграждането
на доброволци в интерна-
ционалните бригади в Испания,
кампанията за сключването на
пакт със Съветския съюз.

При избухването на Втората
световна война БКП отново
прояви своята революционност
и дълбока вяност към проле-
тарския интернационализъм. С
гневни протести и възмущения
посрещнаха българските кому-
нисти и трудещи се поробване-
то на Чехословакия и на дру-
ги страни от хитлеристките
завоеватели. А когато фашист-
ка Германия нападна веролом-
но Съветския съюз, нашата
партия не се поколеба да вдиг-
не на смела въоръжена борба
против немските окупатори и
техните български слуги своите
членове и симпатизанти. Ши-
роко разраствало се под ръ-
ководството на партията пар-
тизанско и съпротивително дви-
жение у нас спомогна за раз-
стройването на хитлеристкия тид
и не позволи на фашистите да
изпратят български войски на
Източния фронт.

През годините на народната
власт БКП продължи да из-
пълнява достойно своя револю-
ционен и интернационален
дълг. Тя насочи всички свои
сили за ликвидирането на ек-
сплоататорските класи и из-
граждането на социализма у
нас, за укрепване на братска-
та дружба и сътрудничество с

великия Съветски съюз и дру-
гите народнодемократични стра-
ни, за оказване на пълна под-
крепа на колонизалните народи
в тяхната борба за свобода и
национална независимост, за
разобличаване пъклените пла-
нове на империалистите и за
защита на световния мир. Към
всяки по-важни международни
събития и въпроси БКП взе-
маше правилно отношение.
Особено ярко се прояви нейна-
та революционна заплата и по-
литическа зрялост по време на
събитията в Унгария когато тя
ясно и категорично осъди на-
глата империалистическа про-
вокация и оказа гореща под-
крепа на братския унгарски на-
род за разгромяване на кон-
тареволуцията и опазване на
неговите социалистически за-
воювания.

Партията даде също така
достоеен отпор на опитите на
империалистите и на техните
лакеи да внесат разединение в
социалистическия лагер и в
комунистическите партии, да
разколебят партийните членове
и трудещите се в правотата
на марксистко-ленинското уче-
ние и нашето комунистическо
дело. Тя единодушно отхвърли
опортюнистическите теории и
непоколебимо продължи своята
политика на строителство на
социализма в единство и сът-
рудничество със Съветския съ-
юз и другите социалистически
страны. Със своя пример на
решително противопоставяне на
ревизионистите и с активното
си участие в работата на Мос-
ковските съвещания да кому-
нистическите и работническите
партии през 1957 и 1960 годи-
на БКП съдейства в зна-
чителна степен за укрепване
единството и сплотеността на
международното комунистичес-
ко и работническо движение
под знамето на марксизма-ле-